

บทความทางกฎหมาย ตอนที่ 7
เรื่อง การปฏิบัติงานทางปกครองกับงานสรรพสามิต

โดยนายประกาศ นพจิราพงษ์ นิติกรชำนาญการ

บทความทางกฎหมายคราวที่แล้วได้กล่าวถึงการพิจารณาทางปกครอง รูปแบบคำสั่งทางปกครอง การแจ้งคำสั่งทางปกครอง และเมื่อคู่กรณีได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง ถ้าหากพึงพอใจในคำสั่งหรือสมประสงค์แล้วปัญหาที่จะไม่มี แต่หากไม่พึงพอใจในคำสั่งทางปกครองที่ออกมานั้น กฎหมายก็เปิดโอกาสให้ผู้รับคำสั่งทางปกครองสามารถโต้แย้งคำสั่งโดยการอุทธรณ์คำสั่งได้ตามกฎหมาย ซึ่งจะได้กล่าวเป็นตอนต่อไปถึงหลักเกณฑ์วิธีการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ จะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ดังนี้

ผู้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง บุคคลผู้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ได้แก่คู่กรณี ซึ่งได้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง ตัวอย่างเช่นคำสั่งไม่ออกใบทะเบียนสรรพสามิตให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ทำสุราตามที่มีการร้องขอ ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบ ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ขายไฟเป็นการค้าเมื่อมีการร้องขอตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช 2486 หรือคำสั่งเกี่ยวกับการดำเนินการจัดหาหรือให้ใช้สิทธิประโยชน์ เช่นคำสั่งไม่รับคำเสนอขายรับจ้าง แลกเปลี่ยน ให้เช่า ชื่อ เช่า ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 หรือคำสั่งเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลกรณีสิทธิของตนถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งเช่นคำสั่งการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ดังนั้นผู้ที่ยื่นคำขอต่าง ๆ ที่กล่าวมาหรือผู้ที่ถูกกระทบกระเทือนสิทธิอันเกิดจากผลของคำสั่งทางปกครองสามารถใช้สิทธิโต้แย้ง โดยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองเหล่านั้นได้ ทั้งนี้ในการยื่นอุทธรณ์ให้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 กล่าวคือคำสั่งทางปกครองที่ไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการเฉพาะ คู่กรณีสามารถยื่นอุทธรณ์ได้ภายใน 15 วันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งหรือทราบคำสั่งทางปกครอง แต่หากคำสั่งทางปกครองใดมีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ไว้เป็นการเฉพาะคู่กรณีต้อง

/อุทธรณ์...

อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้น ตามขั้นตอนและระยะเวลาตามที่กฎหมายเฉพาะนั้นได้กำหนดไว้ สำหรับกฎหมายภาษีสรรพสามิตแต่ละฉบับจะมีทั้งกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์และไม่มี กำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ ตัวอย่างกรณีคำสั่งทางปกครองที่กำหนดระยะเวลาในการอุทธรณ์เช่นคำสั่ง ประเมินภาษีตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 กฎหมายกำหนด ระยะเวลาขั้นตอนการอุทธรณ์ไว้ตามมาตรา 86 แต่สำหรับคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติ สุรา พ.ศ. 2493 พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 และพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช 2486 ไม่ มีการกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์เอาไว้ ดังนั้นหากคู่กรณีประสงค์จะอุทธรณ์หรือโต้แย้งก็จะต้องนำ บัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาในการอุทธรณ์ตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. 2539 ไปบังคับใช้ ก็คือจะต้องยื่นอุทธรณ์ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง คำสั่งทางปกครอง ประกอบกับมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ต้องระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งการยื่นคำอุทธรณ์หรือคำ โต้แย้งและระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ฝ่าฝืนไม่แจ้ง สิทธิอุทธรณ์ให้คู่กรณีทราบจะมีผลให้เป็นการขยายเวลาการอุทธรณ์ที่สั้นกว่าหนึ่งปีออกไปเป็นหนึ่งปี

รูปแบบของการอุทธรณ์ โดยปกติแล้วรูปแบบการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง จะต้องทำเป็นหนังสือพร้อมเนื้อหาสาระที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่จะเอามาอ้างว่าไม่เห็น ด้วยเพราะอะไร ข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมาย จะต้องเขียนไว้ให้ชัดเจนในอุทธรณ์ ทั้งนี้ตามมาตรา 44 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

การพิจารณาอุทธรณ์และขอบเขตในการพิจารณา ในการพิจารณาอุทธรณ์เมื่อ คู่กรณีได้ยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองนั้นแล้ว ในการพิจารณาอุทธรณ์เจ้าหน้าที่ ผู้ออกคำสั่งอาจเห็นด้วยกับอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็สามารถเปลี่ยนแปลงคำสั่งทาง ปกครองตามความเห็นของผู้ออกคำสั่งนั้นได้ แล้วแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่ เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แต่หากไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็จะต้องรายงานความเห็นพร้อมด้วยเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ภายในสามสิบวันนับ ตั้งแต่ได้รับอุทธรณ์ และผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน หากมีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว อาจขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนด แต่อย่างไร ก็ตามหากผู้พิจารณาอุทธรณ์จะขยายเวลาพิจารณาออกไปจะต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ก่อนครบกำหนดเวลาอุทธรณ์ สรุปได้ว่าผู้ออกคำสั่งทางปกครองมีเวลาพิจารณาอุทธรณ์สามสิบวัน ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีเวลาพิจารณาอุทธรณ์รวมทั้งสิ้นไม่เกินหกสิบวัน ทั้งนี้ตามมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 สำหรับขอบเขตของการพิจารณา อุทธรณ์นั้น ผู้พิจารณาอุทธรณ์สามารถทบทวนคำสั่งทางปกครองได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง

/ข้อกฎหมาย...

ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง และอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งกฎหมายให้อำนาจเจ้าหน้าที่ไว้กว้าง แม้จะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระหรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง หรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ ทั้งนี้เป็นไปตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งการพิจารณาอุทธรณ์แล้วหากยังไม่พอใจกับคำอุทธรณ์ก็สามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป สำหรับแนวทางในการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์อาจดำเนินการได้ตามแนวทางดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเมื่อได้รับเรื่องการอุทธรณ์ ประเด็นแรกที่จะต้องพิจารณาก็คือหนังสือที่ออกไปถึงบุคคลที่อุทธรณ์นั้นเป็นคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 หรือไม่ และผู้ออกคำสั่งเป็นผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายหรือไม่

2. เมื่อพิจารณาแล้วคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครอง และผู้ลงนามในคำสั่งทางปกครองมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายแล้ว ก็จะต้องพิจารณาคู่กรณี (ผู้อุทธรณ์) ว่ามีสิทธิที่จะอุทธรณ์หรือไม่ เช่นกรณีผู้อุทธรณ์เป็นนิติบุคคล ก็จะต้องตรวจสอบว่าผู้ลงนามในคำอุทธรณ์เป็นผู้มีอำนาจทำแทนนิติบุคคลหรือไม่ โดยการตรวจสอบจากหนังสือรับรองการจดทะเบียน หรือกรณีหากเป็นบุคคลธรรมดาซึ่งมอบอำนาจให้ผู้อื่นทำการแทน ก็จะต้องตรวจสอบหนังสือมอบอำนาจ ตรวจสอบสำเนาบัตรประจำตัวผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ และหนังสือมอบอำนาจจะต้องปิดอากรแสตมป์ให้ถูกต้องครบถ้วนด้วย

3. เมื่อพิจารณาคุณสมบัติของผู้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองแล้ว เห็นว่าเป็นไปด้วยความถูกต้องแล้ว ประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปก็คือผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 วรรคหนึ่ง กำหนดให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ซึ่งในการตรวจสอบอาจดูได้จากใบตอบ-รับ (ใบเหลือง)

4. เมื่อพิจารณาระยะเวลาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่าได้ยื่นภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้พิจารณาก็จะต้องพิจารณาในเนื้อหาสาระแห่งประเด็นที่พิพาทโต้แย้ง ในการพิจารณาอุทธรณ์หากเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็สามารถเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของผู้ออกคำสั่ง แล้วแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแต่หากไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ต้องรายงานความเห็นพร้อมด้วยเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ต่อไป

ข้อสังเกตในกรณีเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง หรือผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ล่วงเลยระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดจะมีผลทำให้การพิจารณาอุทธรณ์นั้นเสียไป /หรือไม่...

ไปหรือไม่อย่างไร แต่หากพิจารณาพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 49 แล้ว เห็นว่ากรณีดังกล่าวนี้ ผู้อุทธรณ์สามารถนำเรื่องไปฟ้องต่อศาลปกครองได้ เมื่อระยะเวลานับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง

ต่อไปจะขอลงถึงวิธีปฏิบัติในการออกคำสั่งทางปกครองและการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองภายในกรมสรรพสามิต สำหรับวิธีปฏิบัติกรมสรรพสามิตได้วางแนวทางเพื่อเป็นการชักจูงความเข้าใจในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองและการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ตามหนังสือเวียน ที่ กค 0607/ว 123 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2548 ประกอบหนังสือเวียนที่ กค 0607/ว 190 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2550 กรณีคำสั่งทางปกครองที่ผู้ออกคำสั่งปฏิบัติราชการแทนอธิบดี หรือรักษาราชการแทนอธิบดี (สามารถตรวจสอบได้จากคำสั่งมอบอำนาจต่าง ๆ) ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

1. ในการจัดทำคำสั่งทางปกครอง ให้ผู้ทำคำสั่งต้องดำเนินการหมายเหตุต่อท้ายคำสั่งทางปกครองที่ได้จัดทำทุกครั้ง เพื่อแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งให้แก่คู่กรณี โดยให้ใช้ข้อความดังนี้ “ถ้าคู่กรณีเห็นว่าคำสั่งทางปกครองนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่มีเหตุผลที่แจ้งชัดในการออกคำสั่งทางปกครอง หรือเหตุอื่นใดในอันที่จะไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง ตามความในมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ”

2. ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองและเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งพิจารณาแล้ว เห็นว่าคำอุทธรณ์ของคู่กรณีฟังขึ้นทั้งหมด ผู้ทำคำสั่งทางปกครองสามารถดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนได้ และแจ้งไปยังผู้อุทธรณ์โดยมิชักช้า แต่ทั้งนี้ในการพิจารณาวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงคำสั่งจะต้องมีการพิจารณาให้เป็นไปโดยรอบคอบและเทียบเคียงแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ของกรมสรรพสามิตที่ได้เคยวินิจฉัยไปแล้ว ซึ่งหากผู้ทำคำสั่งยังเกิดความไม่แน่ชัดในการพิจารณาเปลี่ยนแปลงคำสั่ง หรือไม่มีแนวทางเพื่อยึดถือได้ให้ดำเนินการหารือมายังกรมสรรพสามิตก่อน เพื่อจะได้พิจารณากำหนดแนวทางให้ต่อไป

3. ในกรณีมีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง และเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองพิจารณาเห็นว่าคำอุทธรณ์ของคู่กรณีฟังไม่ขึ้น จะต้องพิจารณาเสนอความเห็นในเบื้องต้นพร้อมหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเกี่ยวกับการทำคำสั่งและการอุทธรณ์คำสั่งส่งไปให้กรมสรรพสามิต โดยไม่ต้องแจ้งผลการพิจารณาให้คู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์ทราบ จนกว่ากรมสรรพสามิตจะได้วินิจฉัยสั่งการ เพียงแต่แจ้งเป็นหนังสือไปยังคู่กรณีทราบว่าจะอยู่ระหว่างการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ ทั้งนี้เพื่อนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ซึ่งหากผลของการพิจารณาออกมาว่า

3.1 ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ กรมสรรพสามิตก็จะมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทราบ เพื่อที่จะดำเนินการทำหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าเรื่องนี้ผู้ทำคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ และได้ส่งเรื่องไปให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์อีกชั้นหนึ่ง ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2540 ซึ่งผลเป็นประการใดก็จะได้แจ้งให้คู่กรณีที่อยู่อุทธรณ์ได้ทราบอีกครั้งหนึ่ง

3.2 เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ กรมสรรพสามิตจะมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไขคำสั่งทางปกครองแล้วแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

3.3 ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในหลายประเด็น และมีบางประเด็นผู้ทำคำสั่งเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของคู่กรณี ผู้ทำคำสั่งก็สามารถดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนได้ และกรณีในส่วนที่ไม่เห็นด้วยกับผู้ทำคำสั่งทางปกครองจะต้องรวบรวมเรื่องส่งกรมสรรพสามิตเพื่อให้คณะกรรมการพิจารณากลับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองพิจารณาต่อไป

ที่กล่าวมานี้เป็นวิธีปฏิบัติสำหรับกรณีคำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งลงนามในฐานะปฏิบัติราชการแทนอธิบดี หรือรักษาราชการแทนอธิบดี เท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายในหน้าที่ของกรมสรรพสามิต มิได้มีเฉพาะคำสั่งที่ออกโดยการปฏิบัติราชการแทนอธิบดี หรือรักษาราชการแทนอธิบดี เท่านั้น ยังมีคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ตัวอย่างเช่น คำสั่งของเจ้าพนักงานสรรพสามิต หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ กรณีไม่อนุญาตให้บุคคลใดเปิดคลังสินค้าทัณฑ์บน ตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 คำสั่งของเจ้าพนักงานสรรพสามิต กรณีไม่ออกใบอนุญาตในการใช้สุราทำของสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อการค้า ตามที่มีการร้องขอ ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 คำสั่งของเจ้าพนักงานกรณีไม่ออกใบอนุญาตให้ขายยาเส้นหรือยาสูบ หรือนายาเส้นหรือยาสูบออกแสดงเพื่อขาย เมื่อมีการร้องขอ ตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 คำสั่งของเจ้าพนักงานกรณีไม่ออกใบอนุญาตให้ขายไฟเป็นการค้า หรือใบอนุญาต เมื่อมีการร้องขอ ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช 2486 ดังนี้ เป็นต้น ดังนั้นถ้าหากคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ได้ส่งไปยังผู้รับคำสั่งแล้ว หากผู้รับคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยก็อาจโต้แย้งโดยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง แล้วกรณีดังกล่าวใครจะเป็นผู้พิจารณาคำอุทธรณ์ ผู้เขียนเห็นว่ากรณีดังกล่าวผู้ออกคำสั่งทางปกครองสามารถทบทวนคำสั่งทางปกครองได้ในลำดับแรก และถ้าหากเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ก็สามารถเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นได้ ตามมาตรา 45 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 แต่หากไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ก็จะต้องส่งเรื่องพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ประกอบคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ 518/2550 แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพสามิตที่ 96/2552 ซึ่งอธิบดีได้มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาค เป็นผู้ที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

สำหรับบทความทางกฎหมายตอนที่ 7 นี้ ขอจบไว้เพียงเท่านี้ พบกันใหม่โอกาสหน้าครับ